REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare *nr. 30*.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. în Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat. Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor.
N-riĭ de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de *Dumineca* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-niĭ colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe treĭ lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe treĭ lunĭ 6 corone. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 162. Brașov, Joi 25 Iulie (7 August). 1902.

Dintr'o încurcătură într'alta.

E vorba de-o apropiată realisare a învoelii economice dintre Ungaria și Austria pe cale parlamentară. Ceea-ce în aprópe cincĭ anĭ de ḑile nu s'a putut face — se ḑice, că se va face acum, când mucul a ajuns la degete.

Negocierile pentru pact se continuă. Cât de curênd miniștrii austro-ungarĭ vor ține éră-și conferențe la Ischl sub președința Majestății Sale, și oficioșii sciu sĕ asigure de pe acum, că încă înainte de începerea marilor manevre din anul acesta înțelegerea dintre guvernele dela Viena și dela Budapesta va fi perfectă, așa că va avé sĕ urmeze numai aprobarea învoielii din partea parlamentelor.

Oficioșii lui Szell vorbesc cu mare încredere despre succesele, ce le va dobêndi și de astă-dată politica ungurésca la încheierea pactului. Sunt însĕ ómenĭ destul de cumințĭ, carĭ nu-șĭ prea fac ilusiunĭ. Mai ales nu se prea încred în presupusa ratificare netedă a pactului de către cele douĕ parlamente.

Caracteristic pentru acésta este faptul, că tocmai acum în Austria ministru-președinte Koerber a inițiat éră-și negocierĭ pentru stabilirea uneĭ înțelegerĭ între conducĕtoriĭ cehĭ și germanĭ, relativ la o aplanare provisorie a divergențelor esistente în cestiunea limbelor. Așaderă mai trebue sĕ se stabilésca și acéstă înțelegere, fie și numai în mod provisoric, pentru-ca proiectele pactului, așa după-cum au fost desbătute de către guverne, sĕ pótă fi aprobate și de „Reichsrath“.

Dr. Koerber se silesce acum mai cu sémă de a afla o modalitate, sub care, în anumite condițiunĭ, conducĕtorii partidelor germane ar puté sĕ consimță la întroducerea limbei cehice ca limbă internă oficială. E vorba decĭ de a găsi cheia, pentru a satisface de-odată și pe Germanĭ și pe Cehĭ, cel puțin în acea mĕsură, ca sĕ se pótă aștepta cu siguritate, că deocamdată vor da mână de ajutor guvernului, ca sĕ pótă trece proiectele pactului și prin parlament.

Ii va succede ore nu ministrului președinte austriac în momentul critic suprem de a delătura tóte piedecele ce se mai opun primirei pactului de către Reichsrath? E probabil că-i va succede, dér nu e absolut sigur. Totul atérnă dela conferențele amintite, ce le va iniția ḑilele aceste pentru a face posibilă o înțelegere provisorică ceho germană în cestiunile naționale.

Décă acéstă înțelegere ar da de vre-o piedecă neînlăturabilă, atuncĭ nu este încă eschis, ca parlamentul austriac sĕ fie împiedecat chiar prin obstrucțiune de a discuta și decide asupra regulării definitive a raporturilor economice cu Ungaria.

Politica dualistă a trăit și trăiesce din mână în gură. In cele din urmă chiar sĕ fie primite de către parlamente proiectele pactului ar urma óre de aicĭ, că popórele monarchiei sunt mulțămite cu stările dualiste?

Credem, că nu. Se va vedé la timpul sĕu, că aceste stărĭ, carĭ au protegiat din capul locului numai elementul german și maghiar, ér astăḑi au ajuns a fi de fapt numai în favorul politicei maghiarismului violent, n'au prins rădăcină și au lăsat fórte recĭ pe cele mai multe popóre ale monarchiei.

Décă nu vor fi în stare bărbații de stat ai acestei monarchii sĕ găséscă alte nouĕ mijlóce de regenerare și de scăpare, atuncĭ prin perpetuarea luptelor naționale în cele douĕ părțĭ ale imperiului nu vor ajunge la nicĭ un resultat favorabil.

Austro-Ungaria și România. Se scrie din Viena, din isvor autorisat, că presența șefului statului major br. *Beck*, la întêlnirea celor doi suveranĭ, se esplică prin faptul, că la acea întêlnire s'au tratat cestiunĭ importante militare. S'a făcut anume o înțelegere între Austro-Ungaria și România pentru eventualitatea unei intervenții, din partea Austro-Ungariei, în peninsula balcanică. In acest cas România ar sprijini intervenția Austro-Ungariei. Ințelegerea acésta nu e identică cu *convenția militară*, pentru-că încheierea unei asemenea convenții s'a încercat odată și, din causă de forță majoră, n'a putut reuși. Ințelegerea inițiată de d-l Sturdza, care la ultima sa visită în Viena, în calitatea sa de ministru de rĕsboiu, a conferit cu factorii competențĭ, privesce în prima linie reorganisarea și aprovisionarea armatei și înființarea instituțiilor militare necesare.

Țarul și împĕratul german. Intîlnirea suveranului Germaniei cu suveranul Rusiei la *Revol* este considerată, în cercurile diplomatice germane, de un eveniment de prima ordine. Étă ce scrie oficiosul „*Post*“, din Berlin, despre acéstă întîlnire:

„Nu mai încape îndoélă, că se va lua înțelegere în privința politicei din Asia și Africa. Cea dintâiŭ pare mai importantă, fiind-că e susținută de Anglia. Este sciut, că Anglia vré sĕ atragă în sfera puterii sale orașele Mekka și Medina și că, prin calea ferată Cairo-Cap, vré sĕ ajungă la hegemonie în Africa. Étă de ce dubla alianță s'a apropiat de Italia și tot din causa acésta a căutat sĕ se apropie de Abisinia, deóre-ce și interesele Abisiniei cer, sĕ se alieze cu statele adversare Angliei, fiind și ea încunjurată de colonii engleze. Simpatia Italiei pentru Anglia a scăḑut, de când acésta a părăsit-o în campania abisiniană. Acésta este situația pe care Bismarck o doria atât de mult, căcĭ pentru cei doi rivalĭ este de mare valóre, décă unul din ei va puté câștiga amiciția sĕu cel puțin neutralitatea Germaniei și, pe acéstă cale, prin mijlocirea Rusiei, tendințele de revanșă ale Franței se vor mai calma.

Românul sĕ n'aibă patrie?

Revenim astăḑi la discuția, ce s'a încins Vinerea trecută în congregația comitatului Arad asupra propunerii de a-se stărui la dietă pentru ridicarea unui monument lui Ludovic Kossuth.

Precum s'a vĕḑut din raportul ce l'am primit dela Arad, d-l advocat Dr. St. C. Pop, membru al acelei congregații, urmând unui imbold isvorît din simțul de datorie și de cinste națională, a luat posiție față cu propunerea amintită, cerênd, pe basa principiului „*quod uni iustum alteri aequum*“, ca representanța comitatului Arad sĕ se adreseze guvernului, ca sĕ ridice sechestrul pus pe banii adunațĭ pentr'un monument lui Avram Iancu, eroul român dela 1848, și declarând, că până ce nu se va face acésta și până ce Românii vor fi împiedecațĭ de a-șĭ venera pe marii lor bărbațĭ conducĕtorĭ, aceștia vor fi în contra ridicării pe banii statului a unui monument pentru căpetenia adorată de Maghiarĭ a revoluțiunei din 1848/9.

Era fórte natural, ca un ast-fel de limbagiu energic și conscient sĕ turbure adênc pe șoviniștĭ, carĭ nu-șĭ mai pot veni în fire după consternația și ciuda, ce i-a cuprins, vĕḑênd, că un Român „cutéză“ a face asemĕnare între Kossuth și Iancu.

Imediat ḑiarele cotidiane maghiare din Arad „Aradi Közlöny“ și „Arad és Vidéke“ au dat espresiune pătimașă stupefacției și indignărei șoviniste.

„...Audițĭ acolo, — esclamă ḑiarul din urmă — sĕ cuteze cineva a pune în paralelă, în congregația din Arad, în orașul unde sunt înmormêntațĭ martirii națiunii, pe Kossuth cu Iancu, pe semiḑeul națiunii cu — banditul...“

Și totușĭ pretind, că nu póte fi paralelă! Cum nu? Au Românul,

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

În amurg...

Celor doi prietinĭ.

Vĕ credeam depărtațĭ de sgomotul orașului și când mĕ gândiam la voi mi se părea că vĕ zăresc vagabondând prin liniștea munților bĕtrânĭ povestindu-vĕ întêmplărĭ de prin vremurile trecute, sĕu deșteptând stâncile amorțite cu vre-un cântec vechiŭ, pe care vre-un ciobănaș vi'l ascultă cu drag de pe vre o culme. Când colo voi sunteți tot în prăfăria Capitalei, doborîțĭ de căldură și chinuițĭ de nostalgia munților.

— Ce mai fac? Trăiesc cum am învĕțat și așa am s'o duc până la sfîrșit, înțepându-mĕ singur ca sĕ mai pot simți câte ceva. Sunt suflete cărora le-a pierit somnul și nu mai înțeleg liniștea. Acestea au nevoie sĕ fie de-apururĭ în bătaia vêntului, sĕ se simtă legănate, mișcate, sguduite chiar.

Și așa în loc sĕ mĕ ascund în singurătatea vre-unui sat, a cărui liniște sĕ-mĭ adune gândurile de pe drumurĭ, mĕ sbat de aḑĭ pe mâne în acest orășel, încărcat de tot felul de formalitățĭ. Citesc ipocrisia de pe fața ómenilor și îmĭ fac vise din albastrul vre-unor ochĭ de fată mare.

Ce sĕ fac? Am ajuns sĕ mĕ distrez, mai mult așa, decât sĕ rĕtăcesc pe văĭ și pe dealurĭ. Intr'o odaie, care nu vede sórele decât un ceas pe ḑi, îmĭ trăiesc traiul obicĭnuit, sculându-mĕ când îmĭ vine sĕ mĕ scol și lăsându-mĕ odihnei, când fără sĕ vreau mĕ doboră somnul.

Ér când, câte-odată, mĕ fac băiat cuminte și mĕ înțeleg ce vreau, mĕ coprinde dorul de singurătate, de mine însu-mĭ. Și ca sĕ mĕ găsesc, plec în vre-un amurgit de séră spre vre-un sat din apropiere și mĕ rĕsbun de tótă prăfăria ridicată pe urma rochiilor. Singur pe drum cu ochii la sóre-apune, mĕ pierd în cântecul greerușilor, carĭ mĕ privesc de pe marginea șanțurilor. Pitpalacii mĕ salută din grâne. Cântecul lor cade în liniște ca niște stropĭ de apă limpede pe-o tablă subțire de aur. Par'că 'mĭ vĕd sufletul cum se întórce și mi-l simt obosit, căcĭ vine din depărtărĭ nemĕsurate. Incerc sĕ mi-l înbunez și mĕ las pe marginea șanțului în érba cea înaltă. Cu ochii dușĭ la cer mĕ simt..., dér nu știu cum mĕ mai simt; sĕu nespus de mare, de nu mai sunt în stare sĕ mĕ coprind, sĕu infinit de mic, de nu mai e posibil sĕ mĕ pricep....

Când mĕ trezesc e întunerec. O iau la picior și alerg aprópe, ca mai încolo, la podul cel mare de peste Timiș, sĕ mai pot sta de vorbă cu țiganii. Ei au cortul întins în alvia secată a rîului și pe séră se adună cu toții în jurul ceaunului, în care clocotește mămăliga.

Cand am trecut întâia óră pe acolo m'am uitat la ei de pe pod. După cum mi-s'a părut, se vede că era numai o singură familie, care avea o sumă de copiĭ, băiețĭ și fete. Tatăl un bărbat mai trecut, cu luleaua în gură ședea lângă nevastă-sa. Lângă ea o fată de vre-o cincĭ-spre-ḑece anĭ, de o frumsețe originală. Apoi veneau câțĭ-va băiețĭ mai marĭ și mai micĭ, toțĭ cu ochii pierduțĭ în văpaia focului. Mai la o parte stetea un bĕtrân, moșul copiilor pe semne, desfăcând nisce mucurĭ de țigară pe carĭ le scosese din șerpar, pe când unul dintre puradei, cel mai mic dintre toțĭ, stetea în picióre lângă el, mĕsurându-șĭ pe din afară o păreche de pantalonĭ carĭ se țineau numai în petece. Nu lipsea nicĭ măgărușul care păștea mai la o parte pe malul rîului, nepăsător de tóte câte se întêmplă în juru-i.

Țiganca a fost cea dintâi care m'a zărit și cu o privire pătrundĕtóre mi-s'a părut că 'mĭ citesce până în adêncul sufletului. Cu o ridicătură nervósă din umerĭ ea 'mĭ grăi: „Ce sĕ facem, décă așa ne-a lăsat Dumneḑeu!“

Ce fericițĭ mi s'au părut ómenii aceștia! Ce bunĭ erau și cu câtă dragoste mĕ înconjurau. De un timp încóce s'au învĕțat cu mine și când de multe-orĭ le spun „nema banu!“, ei nu se supĕră, dér îmĭ dau mare grije, ca nu cum-va sĕ-I uit când o fi sĕ mai trec vre-o-dată pe acolo.

Par' c'o vĕd pe țigăncușa cu fața ei părlită și cu ochii mai frumoșĭ decât sufletul nopții și mai pătimașĭ decât dragostea, spunându-mĭ sĕ-I aduc cevașĭ dela Brașeu.

— Ce?... Ce-ai vrea sĕ-țĭ aduc?

— O bucată de pită....

când va judeca şi el cu totul subiectiv, după simpatie şi antipatie, nu ar scóte óre aceeaşĭ paralelă invers? De ce n'ar pute fi şi pentru Românĭ Iancu semiḑeul nuţiunei cum este Kossuth pentru Maghiarĭ? De aceea s'a şi accentuat: *Quod uni iustum, alteri aequum!*

Şovinismul jidano-maghiar de aceea nu vrea se scie de nicĭ o paralelă seu asemĕnare între Kossuth şi Iancu, fiind-că nu vrea sĕ admită, că şi acesta din urmă *avea aicĭ o patrie pentru care s'a luptat şi s'a jertfit.* De aceea redactorul şovinist dela „Arad és Videke“ întrébă în faţa celor accentuate din partea română: „...Suntem óre în Maghiaria? Şi urméză, lătrând pe toţĭ aceia, al căror erou naţional este Iancu, ḑicêndu-le cu mult cătran în inimă „...Voi carĭ adoraţĭ pe Iancu, căraţi-vĕ de aicĭ cât mai curênd, căcĭ de se va umple păharul, vĕ va fi amară călĕtoria pănă în Valahia, până 'n patria *vostră, căcĭ acesta nu e a vóstră, ci a nóstră.*

Vedeţĭ aşadér de ce sĕ trateză: Sĕ aibă orĭ sĕ nu aibă şi cele 3 milióne şi mai bine de Românĭ din Ungaria o patriă orĭ nu?

Intrebarea e mare de tot, décă ne gândim. că cel ce e privit ca espatriat faţă cu cel ce vré- se aibă numai singur patria, e declarat de *bandit!*

Ar fi lucru deşert şi fără folos de a mai discuta cu asemenĭ creerĭ suciţĭ şi desechilibraţĭ, asupra cestiunei a cui e patria? De aceea nu vom mai pierde nicĭ un cuvênt asupra celor ce s'au vorbit şi s'au scris în Arad din incidentul amintit, de cătră şoviniştii jidano-maghiarĭ. Ne vom mulţumi a lăuda atitudinea démnă şi curagiósă a membrilor românĭ presenţĭ şi a vorbitorului lor şi a-ne esprima tot-odată părerea de rĕu, că la o astfel de ocasiune n'au fost de faţă nicĭ măcar a ḑecea parte dintre cei 120 membrii românĭ, ca sĕ demonstreze în unire şi cu efect, că totuşĭ acest numĕr însemnat de representanţĭ ai poporaţiunei române din comitat, trebue sĕ aibă o patrie, ér de altă parte sĕ pótă pune în respect pe nisce pângăritorĭ ai bunului simţ naţional, ca Sever Bocşanu, şi păşind cu toţii în mod impunĕtor sĕ ferésca pe vorbitorii cei cu inima la loc şi cu convingerile curate şi credinciόse neamului lor, ca nu cumva sĕ fie ultragiaţĭ şi sfăşiaţĭ în dinţi de numĕrul mai mare al celor, carĭ încă şi aḑĭ mai îndrăsnesc a disputa Românului dreptul de-a avé şi el aicĭ o patrie.

— Ţi-aduc, dér tu sĕ-mĭ adunĭ nişte florĭ.

— De unde domnişorule?

— De acĭ de pe câmp.

— Hapoi dastea?

— Ce, nu's frumóse?...

Ea dă din umerĭ şi rîde şi óre-cum înţeleşĭ ne despărţim. Mĕ petrece cu ochii până mĕ pierde şi privirile ei pline de foc le simt încă mult cum mĕ urmăresc dealungul drumului. De câte orĭ nu sunt ispitit sĕ mĕ întorc, sĕ-ĭ mai spui ceva, căcĭ nu sciu cum... mi se pare în tot deauna, că am uitat sĕ-ĭ spun ceva, dér sunt răpit par'că de un val de vise şi mĕ duc, lăsêndu-mĕ purtat de mână de părerea de rĕu...

Multă vreme nu mai sciu nimic, nu mai aud greeruşii şi pitpălacii şi trăesc cu sufletul la ei, sub podul cel înalt, în cortul lor de pândă înegrită, ascultând vre-o poveste cu doi-spre-ḑece hoţĭ seu descrierea vre-unei întâmplărĭ din vre-un oraş mare, povestită în culorile cele mai ciudate.

Veturio.

Pelerinagiul la mormêntul lui Mihăileanu.

Despre pelerinagiul, ce l'au aranjat Dumineca trecută, 21 Iulie v., un grup de tinerĭ macedonenĭ, entusiaştĭ naţionalişti, la mormêntul lui Stefan Mihăileanu, martir al causei române macedonene, care fù asasinat prin mâna mişelésca a unui simbriaş al Bulgarilor lui Sarafoff, ni se scrie dela Bucurescĭ între altele:

Duminecă dimin. pe la órele 9, Strada Nouă, în care îşĭ are sediul sĕu Societatea de cultură macedo-română, era ticsită de lume. Mai multe societăţĭ erau representate oficial cu steagul lor, aşa: Macedo-Română, Liga Culturală, Asociaţia studenţilor, Societatea mişcărei meseriaşilor românĭ, Societatea centrală a funcţionarilor etc.

Cortegiul impunĕtor a plecat din Str. Nouă parcurgênd strădile: Victoria, Carol, Rahovei, 11 Iunie. Filaret, până la Cimitirul Belu. In faţa mormêntului neuitatului patriot Mihăileanu, la ora 11, Archiereul Sofronie Vulpescu, îmbrăcat în odăjdii de ḑile marĭ, cu mitra pe cap, oficiază un serviciu religios în asistenţa a 4 preoţĭ. Pe mormênt se depun o mulţime de corόne de florĭ artificiale şi naturale, printre carĭ amintim: a Societăţii de cultură macedo-română, a Comitetului Asociaţiei studenţescĭ, a Ligei etc. etc.

După parastas, studentul macedonean *Covată* ia cuvêntul ḑicênd: ...„Iérba de pe mormêntul marelui patriot ar trebui sĕ crescă îndată de şiróiele de lacrimĭ ale Armânilor ...Sĕ jurăm cu toţii la mormêntul lui că vom duce înainte lupta începută de dênsul pentru independenţa neamului nostru“.

Senatorul Societăţii macedo române, d-l Ioan *Pappa*, ḑise: „Asasinarea lui Mihăileanu ne-a deşteptat sĕ vedem un nou pericol şi ne-a făcut sĕ ne strîngem rîndurile.“

In numele Ligei Culturale vorbesce simpaticul ei secret., *Septimiu B. Mureşanu.* In discursul sĕu frumos, rostit cu multă vervă, apoteosă pe martirul Mihăileanu, care prin botezul sângelui a consfinţit credinţa sa în isbênda mai depărtată a uneĭ lupte, pe care dintre Macedonenĭ el a pornit'o şi rĕspêndit'o cu mai multă inimă şi putere, inspirat fiind de concepţiunea înaltă a unui curat şi luminat ideal naţional.

D-l *I. Ghiurculescu* (ca representant a Asociaţiei studenţescĭ) compară Macedonia cu o fecióră vecĭnic tristă, ale cărei suspine sunt ca un apel sfăşietor îndreptat cătra depărtata-i patrie. Pentru salvarea acestei mândre Cosinzene, Mihăileanu începuse o luptă sfântă; o armă ucigaşă i-a pus însĕ pe frunte cununa Martirului. Termină cu cuvintele: „A nóstră, va fi isbânda, căcĭ glasul istoriei patriei va fi cu mult mai puternic, decât acela al asasinilor“.

D-l *Nuşi Tulliu*, publicist român macedonean, rostesce o odă dedicată memoriei lui Mihăileanu, care e ascultată cu atenţiune.

Mai vorbesc apoi d-nii: *Bălăceanu*, din partea Societăţei studenţilor de sciinţe de stat, şi *N. Furcă*, un fost elev al lui Mihăileanu, după care piósa asistenţă părăsesce mormêntul regretatului martir al causei macedonene.

D. I. E.

„Cercul de fer românesc“. Au la disposiţia lor tot aparatul de stat, de care fac us şi abus pentru fortificarea proprie şi pentru stîrpirea naţionalităţilor şi totu-şĭ, când e vorba de resultate positive, se plâng, că se prăpădesc. Étă o nouă ieremiadă, publicată sub titlul de mai sus în ultimul numĕr al celui mai tînĕr organ koşutist:

„Institutele române financiare se înmulţesc ca ciupercile. Vieţa economică a poporului român e în plină desvoltare. Faţă cu acésta, averea Maghiarilor trece în mânĭ streine, Ungurul se desbracă de vechea lui energie, îi pere puterea, ajunge la sapă de lemn, îşĭ vinde, ce i-a mai rĕmas, îşĭ părăsesce patria şi se duce în America. *In patria străbună maghiară, ajunge Românul stăpân!* Românul se îmbogăţesce şi înfiinţéză băncĭ, carĭ apoi cumpără pe nimica moşiile Ungurilor. O asemenea bancă s'a înfiinţat ḑilele acestea în *St. Miclăuşul-mare.* Prospectele despre activitatea ei tocmai se distribue acuma în comitatul Torontalului. Institutul financiar român, care pórtă numele de „*Viitorul*“, îşi începe activitatea cu 400.000 corόne. Cele 2000 de acţiunĭ tóte sunt semnate. Şansele reuşitei sunt sigure. Ceea-ce este mai interesant, e că „Viitorul“ s'a înfiinţat cu tendinţa manifestă, de a servi *esclusiv* numai interesele românescĭ. Apelul este iscălit de următorii „faimoşĭ maghiarofagĭ“: Dr. Nic. Opreanu, advocat; Ioan Popovicĭ şi Terentie Opreanu, preoţĭ; Dr. Epaminonda Lucaciu, fiul faimosului popă dela Şişescĭ; Silv. Bichicianu, Ioan Stana, Ioan Tripa şi Ioan Stona, notarĭ; P. Baran şi A. Lipovanu, învĕţătorĭ; G. Târdiu, G. Opreanu, G. Mezin, Irimie Mezin, P. Fumor, P. Plagóe, I. Târdiu şi Vasilie Albu, proprietarĭ. Pe lângă aceştia a mai întrat o gardă întrégă în serviciul institutului financiar român. Conducĕtorii băncii vor funcţiona fără salar, până ce se va îndoi capitalul. Băncile românescĭ se sporesc, cele unguresci dau faliment. Cercul de fer valah sĕ strînge, Ungurul emigréză din patria sa! Étă tabloul sombru, care ni-se oferă ochilor în tóte părţile locuite de naţionalităţĭ. Ér bietul popor maghiar?... Cu acesta nu-şĭ bate nimenĭ capul“.

Căldurile caniculare li-au tulburat creerii koşutiştilor, şi pace!

Din Bucovina.

La încheierea sesiunei dietei provinciale bucovinene „Deşteptarea“ din Cernăuţĭ face următórele aprecierĭ:

După o activitate plină de zel de patru-ḑecĭ de ḑile, dieta ţĕrei şĭ-a încheiat lucrările Mercurĭ în 30 Iulie a. c. Desbaterile în plen în genere nu au fost atât de agitate ca alte-dăţĭ, unic numai Rutenii au încercat în puţine şedinţe a debuta cu discursurĭ de sensaţie, carĭ însĕ nu suportă o analisă mai temeinică.

Cluburile majorităţii şĭ-au restrins discuţiile în plen la un minim, în comisii însĕ s'a lucrat cu o intensitate deosebită; acolo şi partidele române şĭ-au rostit desideriile, din carĭ o parte au ajuns înaintea plenului în formă de resoluţii, propuse de comisii.

Preocupaţia principală a dietei în tot decursul sesiunii a fost îndreptată asupra stării agricole şi culturei ţĕrii în genere, în cadru mai mic asupra industriei şi comerciului. Agricultura, viticultura, regularea rîurilor, comunicaţiile rurale, creditul agricol, organisaţiile economice agricole, instrucţia şcolară în genere, instrucţia specială agricolă, administraţia comunală etc. au format materia predilectă pentru lucrările comisiilor, luându-se în plen hotărîrĭ însemnate. Tóte aceste cestiunĭ ating de aprópe interesele poporului român, care se ocupă aprópe esclusiv cu agricultura. S'a dat atenţie deosebită stării învĕţătorilor şcólelor primare. Emolumentele au fost sporite provisor, până la regularea definitivă a salarelor. Intréga dietă a recunoscut dotarea insuficientă actuală a învĕţătorilor; pentru moment însĕ nu s'a putut face mai mult, căcĭ finanţele ţĕrei nu sunt abundante şi fără sporirea lor prin mijlóce potrivite ele nu se pot angaja la cheltuelĭ, carĭ le-ar aduce în desechilibru şi ar contribui la ruin. A încărca asupra ţĕrei însĕ birurĭ prea din cale afară marĭ ar produce efecte incalculabile şi o nemulţămire generală la poporaţiune.

Ultima şedinţă a dietei a dat prilej şi la o debată politică, provocată de Rutenĭ la discuţia asupra schimbării §-lui 17 al regulamensului dietal. Coco Wassilko a recapitulat evenimentele privitóre la Rutenĭ, atacând din nou celelalte partide şi pe presidentul ţĕrii. Tótă atitudinea Rutenilor în decursul sesiunii fusese atât de ridicolă — abstinenţa neîntemeiată, revinirea cu nepusa masă de frica perderii mandatelor — încât ei au resimţit necesitatea a da isprăvilor lor din nou relieful unor motive seriόse. Cu acest prilej şi mai pompósă s'a manifestat autolauda lui Coco Wassilko. Cât de tristă a apărut figura acestui „politician rutean“ în faţa înduioşătórelor cuvinte ale deputatului Dr. Ioan cavaler de Volcinschi, când a povestit cu ce ardoare românéscă se lupta pe la 1869 Niculae cav. de Wassiko — părintele lui Coco — pentru drepturile poporului român; acel Român, care la 1878 a plâns lacrimĭ de bucurie, când armatele victoriόse române au adus de pe câmpiile Bulgariei independenţa României.

Cât de cinic, cât de uitat de orĭ-ce simţ a fost rĕspunsul progeniturei acelui mare patriot român! „Nu-mĭ cercetaţĭ descedenţa, nu-mĭ cercetaţĭ trecutul; eu exist şi sunt de 34 anĭ, purtat de încrederea a $3^1/_2$ milióne Rutenĭ, şi pe acésta aveţĭ a conta“ — a ḑis saltimbancul politic din tabăra Rutenilor, pentru care nimic sfânt nu există pe lume.

S'a terminat dieta după o lucrare lungă şi seriósă. In ajunul ei s'a produs schimbarea modernă a raportului între partide, salutată atât de viu în ţĕră. Armonia între partidele actualei majorităţĭ s'a arĕtat în tótă puterea sa, chiar şi în cele mai critice momente în decursul sesiunei. Posiţia partidelor române unite se reoglindeşte deplin din discursul rostit de dep. Dr. I. cav. de Volcinschi în ultima şedinţă. Suntem nelegaţĭ şi neobligaţĭ faţă de nimenĭ, trăim în prietinie cu cine ni-e prietin, călăuziţĭ suntem unic de validitarea intereselor românescĭ.

SCIRILE DILEĬ.

— 24 Iulie.

Góna contra lui Dr. S. C. Pop. Advocaţii maghiarĭ din Arad au pus la cale o gónă formală contra energicului advocat român Dr. Stefan C. Pop, pentru-că în congregaţia comitatului şĭ-a ridicat cuvêntul apărênd memoria lui Iancu. Numiţii advocaţĭ au trimis o adresă camereĭ advocaţiale. în care cer urgente mĕsurĭ contra d-lui Stefan C. Pop, care prin faptul, că a îndrăsnit a compara pe Iancu cu „semiḑeul“ Kossuth, s'a dovedit „nedemn de respectul şi încrederea corpului advocaţial“. — Colosal!

Studenţii italienĭ în România. La Brăila se fac marĭ pregătirĭ pentu primirea studenţilor italienĭ, carĭ vor sosi pe la 5 August v. La debarcader, studenţii italienĭ, carĭ vor sosi pe apă, vor fi primiţĭ de autorităţile locale, de o delegaţie a studenţilor din Bucurescĭ şi de studenţii brailenĭ. In Brăila, studenţii italienĭ vor sta două ḑile, în care timp vor visita Lacul-Sărat, Măcinul şi împrejurimile.

Flotila română la Odessa. Ministerul de rĕsboiu a decis în principiu, ca principalele vase românescĭ de rĕsboiŭ sĕ întórcă, la Odessa, visita făcută de escadra rusă la Constanţa, în anul trecut. Ministerul, ḑice „Cr.“, va decide peste câte-va ḑile, care anume vase vor merge la Odessa, echipagiul fie-cărui vas şi data visitei.

Ḑiua de Sf. Ilie, patronul regimentelor române de artilerie, a fost sĕrbătorită de întréga artilerie din ţĕră. In Capitală, regimentele 2 şi 10 de artilerie şĭ-au serbat patronul la olaltă, la casarma Sf. George, dela Malmaison.

Diminéţa la órele 10 ambele regimente au fost întrunite pe platoul de la Malmaison, cu drapelele, ţinuta fiind cea de serviciu. Archimandritul Seraphion, confesionarul garnisónei, a oficiat obicĭnuitul serviciu religios şi în urmă a ţinut o prea frumósă cuvêntare asupra vieţei Sf-tului Ilie şi rolul oşteanului artilerist. Apoi ambele regimente de artilerie, în frunte cu musica regimentuluĭ de infanterie 6 Mihaiu Vitézul, au defilat sub comanda d-lui major Nisipeanu.

Defilarea a fost primită de d-l colonel Remus Boteanu, comandantul regimentului 2 de artilerie, înconjurat de d-l major N. Sabovicĭ-Baranga, ofiţer de ordonanţă al M. S. Regelui, şi de ofiţerii de artilerie. In timpul defilărei trupele au fost fotografiate.

Casa bisericei a început inventariarea averilor mobiliare şi imobiliare ale bisericilor şi mănăstirilor din tótă România. In comunele urbane şi la mănăstirĭ şi schiturĭ inventariarea se va face de delegaţii specialĭ, ér în comunele primare de către primarĭ, învĕţătorĭ şi epitropii bisericilor.

Greva din Brăila. Lunĭ diminéţa căruţaşii, hamalii şi chirigiiĭ din portul Brăila, s'au pus în grevă şi au încetat lucrul. Pagubele pentru comerciul de cereale

sunt marĭ, din causă că greva a venit tocmai în toiul activităței celei mai marĭ, când încărcările de cereale se făceau pe o scară întinsă. Vapórele și șlepurile angajate stau fără întrebuințare și esportatorii nu pot face față angajamentelor. Causa grevei muncitorilor se datoresce faptului, că s'au scădut prețurile convenite între muncitorĭ și comercianțĭ, acum doi ani. După o telegramă sosită ministeruluĭ de interne, din partea prefectului din Brăila, d-l Gabrielescu, până acum în port domnesce linisce. Se fac tratărĭ între delegații grevistilor și comercianțĭ. Greviștii cer: 1) plata sĕ nu se mai facă de vătavĭ, 2) sĕ se restabiléscă prețurile de acum doi anĭ, 3) vagónele de orz sĕ nu conție mai mult ca 160 sacĭ și 4) sĕ se plătéscă sacii umpluțĭ la magasie cu bucata, ér nu cu vagonul.

Balurĭ în folosul Ligei. Secția ligei din Azuga va da în séra de 26 Iulie curent un bal, ér secția Bușteni un altul, în séra de 30 Iulie, pentru mărirea fondului Ligei.

Testamentul lui Haris. In Budapesta a murit nu de mult un grec bogat cu numele Haris, care și-a lăsat averea de 3 milióne pentru scopuri culturale grecescĭ. Rudele lui din Ungaria între carĭ deputatul Hadzsi, vor cere invalidarea testamentului.

Convertit — reconvertit. Eugen Ungar era librar în Oradea-mare, înainte de asta cu câțĭ-va anĭ, și era și el unul dintre cei 16.000 Evrei, pe carĭ orașul s-tului Ladislau e fericit a-i numĕra în sînul sĕu. Afacerile lui Ungar mergeau prost de tot. Ce era de făcut? S'a făcut catolic împreună cu familia. In urma botezului a reușit sĕ stórcă dela cine-va un împrumut de 4000 fl. pe care nu l'a mai plătit și nicĭ afacerile nu și le-a adus în rĕnduială. A dat faliment și s'a mutat în Pesta, unde făcea pe agentul. Dilele acestea s'a hotărît sĕ se întórcă éră la legea lui Moisi. Dis și făcut. Ungar are 5 copii, dintre carĭ 4 fiind mai micĭ de 7 anĭ, s'au întors și ei, conform legii odată cu părinții la jidovism. Al cince-lea fiind mai mare de 7 anĭ, a rĕmas catolic, cu tóte apelurile tătâne-sĕu, și va rĕmâné până la etatea legală de 18 anĭ, când apoi va puté sĕ adopteze religia, care îi va plăcé. Este curios lucru însĕ că cei 4 frațĭ vor fi instruițĭ în religie de către rabin, ér al cincelea de către catechetul catolic. Insemnăm de-ocamdată acéstă reconvertire, pentru a mai reveni odată asupra ei.

Averea lui Rotschild. Averea totală a familiei Rotschild face 10 miliarde, adecă 10.000 de milióne. Din acestea, Rotschild din Paris posedă 1000 milióne coróne. La 1875 averea Rotschildilor nu era decât pe jumĕtate. In 19 anĭ capitalul s'a îndoit. S'a făcut socotéla, că la 1965, cu procente și procentele procentelor, acéstă avera se va urca la 300 miliarde coróne. Din procentele capitalului familiei Rotschild ar puté trăi cinstit 37 milióne de ómenĭ, adecă tótă populația Franței. La 1800 bunicul Rotschildilor nu avea o para chióră.

Greva muncitorilor agricolĭ din Galiția. In Galiția a isbucnit o grevă generală a muncitorilor agricolĭ. Comisarul districtual din Szerszeniowce a angajat muncitorĭ din Bucovina, carĭ au eșit la câmp, escortațĭ de soldațĭ. Greviștii au atacat soldații, femeile greviștilor au îmbrățișat genunchii soldaților, și-au descoperit peptul, dicĕnd, sĕ le străpungă pe ele, apoi s'au culcat în stradă formând baricade vii. Soldații numai cu mare greutate și-au putut face drum printre femei.

Grindină. In Nagy Szöllös a fost, Dumineca trecută, o grindină în mărimea ouĕlor de porumbel, care a stricat tótă recolta. Patru ómenĭ, carĭ lucrau la câmp, au fost omorîțĭ.

Dimisia patriarchului armean. Se telegrafézĕ din Constantinopol, că patriarchul armean, Monseniorele-Ormanian, și-a înaintat pe diua de 4 August dimisia guvernului turcesc. Patriarchul invócă ca motiv mĕsurile severe ale guvernului turcesc, în urma cărora mulțĭ Armenĭ își părăsesc religia.

Rectificare. In numĕrul de erĭ al „Gazetei Trans.“, la scrisórea Românului din America s'a strecurat o greșală. La data scrisorii s'a pus din eróre 1901, în loc de 1902.

Centenarul lui Victor Hugo.

Amintirea serbărilor centenarului lui Victor Hugo, Franța a perpetuat'o, prin text și prin imaginĭ, într'o elegantă monografie, apărută de curĕnd și presintată în cele mai perfecte condițiunĭ grafice, formând un volum de peste 100 pagine. După descrierea cursului sĕrbărilor din Paris, carĭ au ținut 6 dile, și din provincie, urméză capitolul consacrat sĕrbărilor centenarului în strĕinătate, în care se descrie și serbarea literară și artistică, ce s'a ținut la Bucurescĭ, din inițiativa d-lui Iuliu I. *Roșca*, membru delegat al comitetului poeților francesĭ.

Din incidentul acesta, d-l Paul *Meurice*, un literat de frunte, contimporan și cel mai bun prieten al lui Victor Hugo, care l'a și numit esecutorul sĕu testamentar, oferind, în calitate de președinte de onóre al sĕrbărilor centenarului, acéstă monografie d-lui Roșca, o 'nsoțesce de următórele rĕndurĭ:

Paris, 20 Iulie 1902.

„*Domnule și scumpe confrate,*

„Cu destulă 'ntârdiere, de care vĕ cer iertare, vin sĕ vĕ mulțămesc și sĕ vĕ felicit totdeodată, pentru tot ceia ce ațĭ făcut spre gloria lui Victor Hugo, precum și pentru amabila D-vóstrĕ atențiune de a-mĭ împărtăși frumósele și generósele manifestațiunĭ ale fraților noștri din România. Amintirea lor a fost perpetuată, fórte pe scurt după părerea mea, într'o relațiune a centenarului, pe care o vețĭ primi în același timp cu acéstă scrisóre și în care s'a amintit. deși fórte pe scurt, partea pe care a-țĭ luat'o la celebrarea acestei marĭ amintirĭ.

„Primițĭ expresiunea prea viuei mele simpatii.

„*Paul Meurice*“.

Comerciul de fete.

O rană deschisă a societății moderne este prostituția și comerciul întins de fete, practicat aprópe esclusiv de mijlocitorĭ evrei. Nenumĕrate sunt fetele nenorocite, carĭ, ademenite prin promisiunĭ. că vor fi plasate ca guvernante, bone, servitóre, cu lefurĭ bune, cad în ghiarele nemiloșilor mijlocitorĭ.

S'au ținut congrese și conferențe, în carĭ s'au desbătut modalitățile, cum s'ar puté combate acest fel de sclăvie modernă. Până acuma însĕ chestia n'a eșit din stadiul proiectelor. Ministrul președinte Szell, ca ministru de interne, a adresat o circulară municipiilor, cerĕndu-le avisul în privința creării unor mĕsurĭ legislative coercitive.

Chestiunea s'a desbătut și în pressă și fóia maghiară „Magyar Hirlap“ a început publicarea unei serii de articole în carĭ se descrie prostituția în diferitele țĕrĭ, în carĭ Ungaria furniséză acéstă marfă viuă.

In ultimul sĕu numĕr, numitul diar a ajuns la capitolul XVIII și XIX în carĭ se ocupă cu exportul de fete ungare în România.

Autorul își esprimă indignarea asupra faptului, că „Ungaria, care atât culturalminte, cât și economicesce e superióră, a ajuns sĕ exporteze asemenea marfă într'o țĕră mai înapoiată, cum e România“.

Cercetând causele, carĭ fac, că în România sĕ nu se găséscă teren pentru asemenea comerciu murdar și că fetele trebuesc importate din alte țĕrĭ, autorul găsesce esplicarea în douĕ împrejurărĭ, dintre carĭ una, dice el, îi servesce poporului român spre desonóre, ér a doua spre onóre.

Cea dintâiŭ este, că în România prima greșală a unei fete nu este așa de aspru judecată, încât sĕ fie silită a eși din familie. Cavalerul de obiceiŭ ia asupra sa sarcina de a-se îngriji de întreținerea copilului și de înzestrarea victimei sale, care apoi se mărită.

A doua împrejurare care îi servesce spre laudă poporului român, este, că nu toleréză Româncele în stabilimentele publice și autoritățile, orĭ-carĭ ar fi greșelile lor de altă natură, în punctul acesta secundéză opinia publică.

In capitolul XIX descrie orgiile petrecute prin anii 70 și 80 în salonul unei evreice supranumite „maiorița“ din șoseaua Basarab. Aicĭ însĕ în góna sa după sensații, autorul depășesce marginile bunei cuviințe, aducĕnd în legătură cu salonul maioriței, — ceea-ce n'au făcut nicĭ cele mai nesăbuite foi antidinastice din România — chiar și curtea română, renumită de castitatea moravurilor.

Intorcĕndu-ne asupra chestiei, ce ne preocupă, suntem de părere, că mișcarea, ce s'a pornit în diferitele țĕrĭ pentru suprimarea comerciului nerușinat de fete, ar fi bine sĕ ajungă la bun resultat și sĕ se pună odată capĕt prin mĕsurĭ severe toleranței ne mai pomenite, ce s'a acordat până acuma acestui comerciu imoral, care se practică pe o scară întinsă de către banda asociată internațională de Evrei.

Academia Română.

Concursurĭ pentru premii.

1902.

A. Premii pentru cărțĭ publicate.

I. *Premiul Năsturel-Herescu*, de 4.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1903 unei cărțĭ scrise în limba română, cu conținut de orĭ-ce natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate de la 1 Noemrve 1901 până la 31 Octomvrie 1902.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 12 exemplare, a cărților propuse la concursul acestui premiŭ este până la 31 Octomvrie 1902.

II. *Premiul Statului Eliade-Rădulescu*, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1903 unei cărțĭ scrise în limba română, cu conținut literar, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate de la 1 Noemvrie 1900 până la 31 Octomvrie 1902.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 12 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la 31 Octomvrie 1902.

III. *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1903 unei cărțĭ scrise în limba română, cu cuprins moral de orĭ-ce natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate de la 1 Noemvrie 1901 până la 31 Octomvrie 1902.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 12 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la 31 Octomvrie 1902.

IV. *Premiul Asociațiunii Craiovene pentru desvoltarea învețămîntului public*, de 1.500 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1903 celei mai bune cărțĭ didactice în limba română dintre cele tipărite de la 1 Noemvrie 1898 până la 31 Octomvrie 1902.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 6 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la 31 Octomvrie 1902.

V. *Premiul statului Lazăr*, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1904 unei cărțĭ scrise în limba română, cu conținut sciintific, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate de la 1 Noemvrie 1901 până la 31 Octomvrie 1903, séu celei mai importante invențiunĭ sciențifice făcute de la 1 Novembrie 1901 până la 31 Octomvrie 1903.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 12 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la 31 Octomvrie 1903.

VI. *Marele Premiŭ Năsturel-Herescu*, de 12.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1905 unei cărțĭ scrise în limba română, cu conținut de orĭ-ce natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate de la 1 Noemvrie 1900 până la 31 Octomvrie 1904.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 12 exemplare, a cărților propuse la concursul acestui premiŭ este până la 31 Octomvrie 1904.

VII. *Premiul Hagi-Vasile*, de 5 000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1906 unei cărțĭ scrise în limba română și publicate în timpul de la 1 Noemvrie 1899 până la 31 Octomvrie 1905, al cărei cuprins va fi:

Istoria comerciului la Românĭ, séu starea actuală a comerciului în România, séu studii asupra legislațiunii comerciale în Statul român, séu orĭ-ce alte subiecte privitóre la comerciul român.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 6 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la 31 Octomvrie 1905.

Notă. — Concurenții sunt obligațĭ a arĕta tot-deauna în scris pentru care anume premiŭ presintă lucrările lor la concurs. — (Decis. 31 Martie 1892).

(Va urma.)

ULTIME SCIRI.

Viena, 6 August. Conferența comună a referenților în cestiunea tarifului vamal s'a întrunit astădĭ din nou.

Roma, 6 August. Procesul intentat de Dalmatinĭ contra contelui Coronini-Cromberg, în afacerea institutului San-Girolamo se va judeca aicĭ în diua de 13 August.

Carloviț, 6 August. Congresul bisericei sĕrbescĭ va fi convocat în sesiune estra-ordinară în luna Decemvrie.

Caselnaudary, 6 August. Marquisul Castelet a protestat contra inchiderei școlei călugărițelor și a rupt sigiliile aplicate pe pórta mănăstirei.

Paris 6 August. Mare sensație prnduce aicĭ faptul, că René *Goblet*, fost ministru-președinte și șef al partidului radical socialist, precum și Gabriel *Monod*, protestant. au luat posiție contra guvernului în cestiunea școlelor congreganiste.

Diverse.

Invitație originală de nuntă. O tînĕră și frumósă actriță, care jócă într'un teatru din Berlin, a trimes dilele trecute numĕroșilor sĕi cunoscuțĭ următórea scrisóre: Sunt încântată de a însciința pe amicii și cunoscuții mei că voiŭ juca un rol pe care nu l'am jucat încă. Comedia se întituléză „Căsĕtoria“ și d-l C. Hans îmĭ va da replica. De dĕnsul depinde décă producțiunea va fi o dramă séu un „vodevil“.

POSTA REDACȚIUNEI.

Stelian R. — Loco. „Ocuparea Berlinului“ nu o putem publica, din causa, că aceiașĭ traducere o avem deja de mult timp la redacție din condeiul unui alt colaborator căruia pe motive de vechime trebue sĕ-ĭ acordăm prioritatea.

Sosițĭ în Brașov.

Pe diua de 5 August 1902.

H. Pomul verde: Figulic, Viena; Dr. Buzick, Koncza; Peres, Budapesta; Schor, Tușnad; Dumitrescu, Radulescu Buzeŭ; Schabesche, Bucurescĭ.

H. Europa: Iakob, C. Sereda; Vucskics, Pesta; Botean, Deva; Petrovits, Kleinberger, Fischer, Rodocsoy, Viena; Hussar, Buștenĭ; Berceanu, Brăila. Arabol, Predeal; Caragiale, Dr. Baroncea, Bucurescĭ.

H. Orient: Steiner. Seghedin; Stumpfel, Rona, Timișora; Szeremley, Kákaly, Bucurescĭ, Polizu, Ploescĭ; Petrov, librar, Berlad; Horescu, Galațĭ; Brusaliu, Bucurescĭ; Mihăilescu, Berlad.

H. Bucurescĭ: Binder, T.-Ocna: Dr. Romaneanu; Rîmnicea Buștenĭ; Heim, Rusciuc; colonel Wallensteni, Călărașĭ; Canadu, locot Ionescu Sinaia; Marcu, Georgescu, Posiu, Costea, Petrescu, Câmpulung; Radul, Bucurescĭ; Geiger, Nürnberg, Primavasi, baron de Magdeburg. Sibiiŭ; Nágy Mezotur; Belány, Pojon; Gross, Laube, Pesta Krauss, Viena.

H. Grand: Antonescu, Bucurescĭ.

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureșianu.***
Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 August n. 1902

Renta ung. de aur 4%	12[illegible].35
Renta de corone ung. 4%	97.95
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	119.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100 —
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	118.80
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.60
Bonurĭ rurale croate-slavone	98 —
Impr. ung. cu premii	204.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	162.25
Renta de argint austr.	101.90
Renta de hârtie austr.	101.75
Renta de aur austr.	121.55
Losurĭ din 1860.	152.50
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15 96
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	729.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	687.50
Napoleondorĭ	19.06
Mărcĭ imperiale germane	117.—
London vista	239.70
Paris vista	95.22½
Rente austr. 4% de corone	99.85
Note italiene	93 95

Cursul pieţei Braşov.

Din 6 August n. 1902.

Bancnot rom.	Cump.	18.90	Vênd.	18.94
Argint român.	„	18.80	„	18.88
Napoleond'orĭ.	„	19.04	„	19.07
Galbenĭ	„	11.20	„	10.30
Ruble Rusescĭ	„	2 54	„	—.—
Mărcĭ germane	„	117.25	„	—.—
Lire turcescĭ	„	21.40	„	21.5[illegible]
Scris fonc. Albina 5%		101,—	„	102.—

Plecarea şi sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Braşov.

Valabil din 1 Maiŭ st. n. 1902.

Plecarea trenurilor din Braşov.

Dela Braşov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·40 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Cluşiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 7·48 min. séra.
IV. Tr. acc. la órele 10·26 m. séra.

Dela Braşov la Bucurescĭ:

I. Trenul de persóne la óra 3·55 m. dim.
II. Tren accel. la órele 5·[illegible]5 m. dim.
III. Trenul mixt la órele 11·40 a. m.
IV. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Cluşiu).
V. Tr. mixt. la óra 6·— min. séra.

Dela Braşov la Kezdi-Oşorheiu:

I. Trenul de pers. la óra 5.19 min. dim. (are legătură cu Tuşnad la óra 9.18, cu Ciuc) Szereda, la óra 10.46 min. a. m.
II. Trenul mixt la óra 8·50 min. a. m.
III. Trenul de per. la óra 3·15 m. p. m.

Dela Braşov la Zĕrnescĭ (gar. Bartolomeiu)

I. Trenul mixt la óra 9·2 min a. m.
II. Trenul mixt la óra 3·44 min. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·14 m. d. am.
IV. Trenul mixt la óra 9·42 m. séra.

Dela Braşov la Ciuc-Gyimes:

I. Trenul de pers. la óra 5·19 min. dim.
II. Trenul mixt la óre 8·50 mim. a. m.
III. Trenul de pers. la óra 3·15 min. p. m. (are tură legăcu linia Tuşnad-Ciuc-Gyimes.

Sosirea trenurilor în Braşov:

Dela Budapesta la Braşov:

I. Tren accel. la órele 5·7 m. dim.
II. Trenul de persóne la óra 8 dim.
III. Tr. accel. peste Cluşiŭ la ó. 2·9 m. p. m.
IV. Trenul mixt la óra 9·7 min séra.

Dela Bucurescĭ la Braşov:

I. Trenul accel. la óra 2.18 min. p. m.
II. Trenul mixt. la óra 9·23 min. p. m.
III. Trenul pers., la óra 5.— m. p. m.
IV. Tren. de pers. la óra 7·49 min. dim. (care circulă numai Vinerea dela Predeal.
V. Tren accel. la órele 10·14 m. séra.

Dela Kezdi-Oşorheiu la Braşov:

I. Trenul de persóne la óre 8 25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiu, Ciuc-Sereda óra 3·20)
II. Trenul de pers. la óra 1·53 m. p. m. (are leg. dela Ciuc-Gyimes la 5.17 dim.)
III. Trenul mixt, la óra 6·50 m. séra (are legătură dela Palanca la 8.54 dim.)

Dela Zĕrnescĭ la Braşov (gar. Bartolomeiu.)

I. Trenul mixt la óra 7·02 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·12 min. p. m.
III. Tren mixt la óra 8·18 m. séra.

Dela Ciuc-Ghimes la Braşov:

I. Trenul de pers. la óra 8·25 m. dim.
II. Trenul de pers. la óra 1·53 m. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·50 min. séra.
IV. Tren mixtla óra 10·5 m. séra.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.